

РЕШЕНИЕ

№ 1160

гр. София, 26.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 158 СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: д.р.

при участието на секретаря в.к
като разгледа докладваното от д.р. Гражданско дело № 20211110164223 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 318 и сл. ГПК.

Образувано е по искова молба на Т. К. Ф., ЕГН *****, срещу Р. к., марокански гражданин, роден на 29.08.1974 г., която се поддържа и в съдебно заседание. Предявен е иск по чл. 49, ал. 1 СК за развод.

В молбата се твърди, че страните са сключили граждански брак на 12.09.2014 г., от който нямат родени деца. Сочи се, че в началото отношенията между съпрузите били добри, но впоследствие се влошили поради честа злоупотреба от страна на ответника с алкохол и проявявана от него вербална и физическа агресия спрямо ищцата. Сочи се, че на ответника била наложена принудителна административна мярка „експулсиране“ и „Забрана за влизане в Република България“, изпълнението на която било спряно поради сключването на брака между страните. Твърди се, че ищцата уведомила Дирекция „Миграция“ за поведението на ответника и предоставила паспорта му там. В съдебно заседание поддържа исковата молба.

С отговора на исковата молба, постъпил в срока по чл. 131 ГПК чрез назначения от съда особен представител на ответника, се оспорва искът за развод като недоказан.

Софийският районен съд, вземайки предвид материалите по делото и доказателствата, въз основа на вътрешното си убеждение (чл. 12 ГПК) и закона (чл. 5 ГПК), прави следните фактически и правни изводи:

Относно иска за развод: Страните са съпрузи от 12.09.2014 г., което се установява от представеното по делото удостоверение за сключен граждански брак на л. 7 от делото, като

при сключване на брака жената не е променила фамилното си име. От брака си същите нямат родени и ненавършили пълнолетие деца /л. 61 от делото/. От показанията на доведения от ищцовата страна св. а.к., майка на ищцата, се установява, че съпрузите са разделени от 2021 г., като съпругът след сключването на брака е започнал да злоупотребява с алкохол, от което ставал агресивен, като обиждал и посягал на съпругата си. Наричал я „курва“, ходил на работното ѝ място да я бие, като след раздялата страните да поддържат отношения помежду си, единствено съпругата показала на свидетеля СМС, изпратен от ответника, в който питал дали вече е разведен, защото иска отново да се ожени. Съдът кредитира свидетелските показания на разпитания по делото свидетел, като съобрази същите по реда на чл. 172 ГПК, и има дава вяра, доколкото са логични, събрани въз основа на лични впечатления и кореспондиращи си с останалите събрани по делото доказателства. От писмо от МВР, Дирекция „Миграция“ /л. 26 от делото/ се установява, че ответникът е напуснал Република България през ГКПП Аерограда София на 16.11.2021 г., като спрямо него е наложена забрана за влизане на територията на страна за *период от 15.11.2021 г. до 14.11.2024 г.*

Като взе предвид гореизложеното, настоящият съдебен състав, смята, че в конкретния случай е налице дълбоко и непоправимо брачно разстройство, тъй като отношенията между съпрузите са влошени, и от 2021 година същите са във фактическа раздяла. Предвид изложеното съдът намира, че бракът не е в интерес на съпрузите, същият е обществено неоправдан, поради което следва да бъде прекратен на основание чл. 49, ал. 1 СК. Ето защо искът с правно основание чл. 49, ал. 1 СК се явява изцяло основателен и като такъв следва да бъде уважен.

Относно вината: Съгласно чл. 49, ал. 3 СК с решението за допускане на развода съдът се произнася и относно вината за разстройството на брака, ако някой от съпрузите е поискал това. Искане за това не е направила нито една от страните, поради което съдът не следва да се произнася относно вината за разстройството на брака.

Относно ползването на семейното жилище: Съдът не следва да се произнася относно ползването на семейното жилище, защото не е сезиран с такова искане. Предоставянето за ползване на семейното жилище е последица от развода между страните, като съставлява елемент от имуществените последици на прекратяването на брака, а в процесуално отношение представлява отделна искова претенция, каквато не е предявена надлежно по делото. Ето защо и доколкото страните нямат родени от брака деца за съда не съществува и задължението служебно да се произнесе по този въпрос.

Относно фамилното име: На основание чл. 326 ГПК съдът следва да разгледа въпроса за фамилното име, но доколкото никой от съпрузите не е променил фамилното си име при сключването на брака, то и съдът не следва да се произнася в тази връзка.

Относно разноските: С оглед изхода на делото на основание чл. 329, ал. 1 ГПК разноските по делото остават за всяка от страните така, както ги е направила. Държавната такса при решаване на делото по иска за развод съдът определя на 50,00 лв. съобразно чл. 6, т. 2 от ТДТКСГПК, като същата следва да се възложи на двете страни поравно предвид

изхода на делото.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА БРАКА, сключен в гр. София на 12.09.2014 г., за което е съставен акт за граждански брак № 3339/12.09.2014 г. на Столична община, район „Оборище“, между Т. К. Ф., ЕГН *****, и Р. к., марокански гражданин, роден на 29.08.1974 г., като **ДЪЛБОКО И НЕПОПРАВИМО РАЗСТРОЕН** на основание чл. 44, т. 3, вр. чл. 49, ал. 1 СК.

ОСЪЖДА Т. К. Ф., ЕГН *****, да заплати в полза на Софийски районен съд сумата от 25,00 лв., представляваща държавна такса при решаване на делото по иска за развод.

ОСЪЖДА Р. к., марокански гражданин, роден на 29.08.1974 г., да заплати в полза на Софийски районен съд сумата от 25,00 лв., представляваща държавна такса при решаване на делото по иска за развод.

Решението подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от съобщаването на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____